

Oponentský posudek.

Oponent: doc. ThDr Jiří Skoblík

Bakalářská práce Zdeňky Provazníkové „*Umělé oplodnění, genetika, děti s postižením*“ si klade za cíl srovnat počet postižení u dětí, počatých umělých oplodněním, s počtem postižení u dětí počatých lege naturae.

Práce je rozdělena do dvou částí se závěrem, na který navazuje množství příloh, v souhrnném počtu 84 stran + 11 příloh. Publikována je řada barevných grafů a jiných ilustrací.

V první části se autorka zabývá faktem neplodnosti jako výchozí situací celého problému. Následuje oddíl o terapii, léčbě, ekonomické stránce a etiologii neplodnosti. Především je pozornost věnována širokému spektru medicínsky oficiálnímu umělému oplodnění včetně přehledně popsaných vyšetřovacích postupů s uvedením rizik, která metody asistované reprodukce sebou přinášejí.

Ve druhé části se autorka věnuje rodičovství a motivům k němu, které získala průzkumem. Pojednává o rehabilitaci a astrologii jako pomocných postupech při překonávání neplodnosti, což je správné proto, že se takový přístup v praxi, který o sobě prohlašuje, že je na bázi empirie, skutečně vyskytuje, byla by tedy chyba jej zamlčet.

Připojuje stanovisko církevní učitelské služby a morální teologie s upozorněním, že ve všech bodech uvažované problematiky není dosaženo stejného stupně jednomyslnosti. Připojena je stať o současné české legislativě.

Látka je podána dobře členěná, graficky přehledná, opatřena již zmíněnými barevnými grafy a ilustracemi, přibližujícími vítaným způsobem jednotlivé otázky. Za zvlášť cenný je možno považovat osobní náhled na problém na straně 77, kde zaznívá velmi osobní nota snad až příliš, je však poctiv, upřímná a především logicky přesvědčivá vlivem nepříznivých faktů jako je plánované zamlčování důležitých skutečností především soukromými zdravotními zařízeními z ekonomických důvodů, takže autorka potvrzuje deprimující fakt, že se v současnosti, jak píše, ovládané honbou za penězi, stává bez ohledu na vznešenost zdravotnických cílů, obchodem, který má daleko k eticky korektním postupům.

V resumé své práce sice uvádí, že poměr postižení u obou sledovaných skupin dětí je přibližně stejný, přesto práce vyznívá jako varování před optimizmem vůči neriskantní asistované reprodukci. Třeba ovšem dodat, čehož si autorka byla jistě dobře vědoma, že medicínská spornost či nespornost výsledků diskutovaných metod (teleologický přístup) nemá bezprostřední vliv na etické posouzení, které se musí soustředit především na ochranu nenarozeného života, který je bez ohledu na výsledky zřejmě ohrožen.

Přílohy, uzavírající práci, jsou pečlivě vybrány, takže umocňují cenu celé práce.

Po formální stránce upozorňuji, že 13. kapitola je na stránce 29, což není v obsahu uvedeno. Pro pohodlí čtenáře by byly prospěšné nadpisy, charakterizující obsah obou hlavních částí v úvodním obsahu.

Pro uvedené kvality práce ji doporučuji k obhajobě a hodnotím ji „A“.

Otázky k obhajobě: jak byste seřadila vliv finančních, ryze výzkumných a solidárně humanitních motivů při asistované reprodukci.

Jaký význam byste přisoudila tvrzení astrologie, že při své pomoci neplodným pářům postupuje ryze empiricky.

V Praze, 6. února 2006